

SETMANARI ILUSTRAT, DE LITERATURA, NOVAS Y ANUNCIS

Dedicat ab preferència al deşarrollo de la vida teatral de Catalunya

PREU: 15 CENTIMS — SURT LOS DISSAPTES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 En Barcelona Ptas. 2 trimestre
 Fora ciutat » 2 »
 Los suscriptors del interior reben las obras del
 : : : : : folletí encuadernadas : : : : :

DIRECTOR
 D. Joan Brú Sanclement
REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
 Carrer de las Cabras, 13, 2^{on} (Bussó á la escala)

PREUS DE CADA NÚMERO
 Número corrent 15 cénts.
 Los números atrassats son al mateix
 : : : : : preu y sense folletí : : : : :

Teatro Catalá

LA VARA D' ARCALDE

Comedia en un acte, en vers, original de D. Eduard Vidal y Valenciano. Estrenada la nit del 10 en lo teatro Novelats.

Éxit satisfactori y ben merescut obtingué la última obra que de tan distingit autor havem tingut lo gust de veurer estrenar, després de molt temps en que la patria escena ha estat anyorant saborejar nous fruits de tan privilegiada ploma.

Es aquest un quadret exactament pres de la vida política rural de nostre poble, encantant per la claretat y sencillés d' esposició y desarrollo, com aixís mateix fidelitat de tipus qu' hi intervenen.

Lo desempenyo acertadíssim, baix la intelligent direcció del senyor Tutau y á cárrech de la senyora Palá y senyors Martí, Fuentes, Montero, Virgili, Guitart y Bonnin.

L' autor sigué demanat ab unánim aplauso.—X.

La vida del camp

XVI Petit Concurs

COMPOSICIÓ DISTINGIDA

Balada

LEMA: La cigala.

I

Cap á Llivia, endins la serra
 hi ha 'l molí de Picarols...
 pe 'l devant guayta á la plana,
 pe 'l detrás s' enfonza al bosch.
 Moliner trevalla sempre
 molinera roda 'l fús,
 mes la filla,
 la pubilla
 de filar sempre se 'n fuig!...
 La cigala rondinayre
 va ensenyarli una cansó,
 y ¡ab quin ayre,
 la cantayre
 de la trova n' alsa 'l tó!
 —«No hi nascut per trevallar,
 jo al mon hi só per gosar
 la hermosa vida.
 Per mí la terra obra flors
 y á ser la reyna dels cors
 l' amor me crida.
 Só filla d' un raig de llum
 que 's maridá ab lo perfum
 de la ginesta.
 Sols per mí lo creat somriu.
 Sols per mí es la terra, ¡estiu
 vestit de festa!»

II

La cansó de la pubilla
 del molí de Picarols,
 la sabian las ancellas
 y las flors totas del bosch.
 Moliner sempre trascava
 molinera feya 'l fús,
 y la filla,
 la pubilla,
 dins del bosch, cantava al lluny!...
 De cigala rondinayre
 ja no 'n era la cansó;
 d' un' altre ayre
 la cantayre
 ja n' havia après 'l só.
 «Fadri, lo galán fadri
 que 'm cercau cada matí
 prop la fonteta,
 no 'm sigau per Deu, traydor,
 ja que m' heu clavat al cor
 fonda sageta.
 Fadri, lo fadri galán
 qu' haveu mort l' alegre cant
 de la cigala,
 si acás no 'm fósseu fidel,
 que us confonga un llam del cel
 enhoramala!»

III

Vinguí l' hivernada crúa
 y 'l molí de Picarols,
 se cobrí ab mortalla blanca
 teixida de borrallons.
 Moliner ja no trevalla,
 molinera no fa 'l fús,
 y la filla
 la pubilla,
 rojos de tant plor te 'ls ulls.
 La cigala rondinayre
 morí ab l' últim raig de sol,
 sols per l' ayre,
 s' óu cridayre
 del llop famolench, l' udól.
 «Fadri, lo malvat fadri,
 mofa n' haveu fet de mí:
 —diu la pubilla:
 —Com del llamp ferit, ha mort
 mon pare, al saber lo tort
 de mala filla...
 Cega la mare, ab trist plant,
 la seva hora está cridant
 mentres... plorosa,
 sols me queda en lo meu dol,
 pe 'l fill que vindrá, un bressol,
 ...y una filosa!

M. RIUSEC.

COMPOSICIÓ DISTINGIDA

EN LO

CONCURS SUPLETORI

La música del poble

Als valents propagandistas
 per lo fet; els socis de «L' Or-
 feó Català» de Barcelona.

Als quatre vents, lo poble
 apunt me té 'l bressol!...
 La gent de mar m' estima...
 só amiga dels pastors...
 y en pagessius y fàbricas,
 com de las llars, al fons,
 m' arrello com l' alzina
 y tots me diuhen—¡Vina!...
 ¡ensenyans tas cansons!

Me tractan de «infantívola»
 bressant d' àngels, lo són...
 De «senzillés indocta»,
 m' acusan y 'ls responch:
 —Que 'l poble m' ha dat vida
 sens' art y sens' esforços...
 ¡cóm s' obran las poncellas!
 ¡cóm tornan las abellas
 en pans de mel, las flors!...

Me dihuen també «borda»
 porque no sé d' ahont soch...
 Mes ¡cóm puch ser bordeta
 sent filla de tothom?...
 —Retrehuen ma velluria
 y me titllant l' antigor...
 Pro 'l vi... quant més rancieja...
 més plau, y més caldeja
 y més fa batre 'l cor!

Jo tinch totas las cordas
 y se cansons per tots...
 Las ninas me confian
 sas penas y sos goigs.
 Las mares me retrehuen
 quant bressan sos amors...
 Mos prechs l' Etern escolta...
 y duch també, resolta,
 lo flam de «patria», als cors!...

Nascuda á Catalunya,
 dins d' ella, vaig per tot...
 y á tot arreu ahont passo,
 l' hi 'n canto eixa cansó:
 —La llengua es fe de vida,
 d' un poble que no ha mort...
 Jo en cambi, arreu soch vista
 com fruyt d' un poble artista...
 ¡d' un poble de gran cor!

M. RIUSEC.

Renyinas d' enamorats

Lo sol acaba d'anarsen á la posta. Serán dos quarts de set... Sí, justos, are plegan los obrers dels filats y teixits. Quins joves més sapats y sandungueros! Y las xicotas? Quinas xicotas! Aixó es natural! Aixó es sá!

Sembla un aixam de bulliciosas abellas surtint del buch. Té, allí ahont s'atura una, allí van totes. Quin grupo s'ha anat formant allí en un moment! Qué deurá ser? Alguna d'aquellas bromas tant originals que solen gastar aquesta gent sempre felís...

—Ay, ay! correu, que allí al camp de 'n Sagarra hi han hagut barallas!...

—Vatua listo! Oy! Son un home y una dona, y que encare 's mesuran las castanyas que 's un contento. Deurán esser trevalladors dels qu' are plegan. Donchs sembla mentida que després de las onze horas de treball diari, encare 'ls quedi humor per aquestas expansions. Correm á veurer qué ha sigut... Ah! Gracias á Deu que ja 'ls han descompartit. Oydá! son un jove y una xicota. Els dos van bruts de borra; ella, ab lo monyo desfet y 'l devantal arrossegant, mostra un blau aprop del ull esquer, que Deu ni do, y 'l jove, ab la brusa esqueixada y la faixa per terra, li sagneja la cara per unas esgarrapadas, que may menos.

—Deixeume 'n anar! diu ella per desferse de las donas que l'aguantan.

—Fugiu d'aquí! crida ell colzejant igualment per lliurarse del homes que 'l subjectan.

—Pelleringas! cul de taberna! escapat de presiri!

—Mira, Cerosa, que encara 'm sobra vapor per ferte carn de llangonissa.

—Deixeume passar, que vull acabarli 'l remendo de la cara.

—No m'aguanteu! fugiu! si una dona ab un pessich se pasta com un melindro!

—Aquest pipioli de Pelleringas á las meas mans hauria de raure; diu una dona tota grossa y escabellada, lleansant lo cistell á terra.

—A mí m'hauria de menester aquesta Cerosa mala cepa; afegeix un jove molt curro, posantse la gorra un poch més decantada cap á l'aurella.

—Arri á la taberna! braman las donas.

—Apa á rentá 'ls plats! roncan los homes.

No hi ha més, aquí va á haverhi un cataclisme.

—A ver ¿qué ha sido eso?

—L'autoritat!

—La justicia!

—Un municipal!

—Paso. ¿Cuales son los que reñían?

—Aquest *coven* y eixa *niña*... Espícali tú, Roseta, que sabs una mica de castellá.

—No, no, ya pueden ustedes hablar en catalán, lo entiendo perfectamente.

—Qué hi há? Qué se li ofereix? saltan ab desvergonyiment y á la vegada la carinyosa parella.

—Santo cielo! qué es eso? contusiones... sangre! heridas! Esto es muy grave, señores. Vamos á ver, cuál es su gracia de usted? pregunta á la xicota, y aquesta, cuadrantse y mirant de cap á peus al guardia, li diu:

—Y á mí qué 'm conta de la gracia! que no ho veu? la meva gracia es per ratllar la cara al més tuno que 's presenti.

—Digo que cómo se llama.

—*Simpronia* Melich.

Y 'l municipal, treyentse la cartera, apunta atolondradament: *Sinfonia Lombrigo*.

—Y usted, ¿cómo se llama usted?

—Jepet Nadal.

Y tornant á escriure, posa: *Jiba Navidad*.

—Mentida! crida la valenta, mentida, que 's diu Pelleringas!

—No, seyor municipal, esto es de *motivo*; á 'n ella li diuhen la Cerosa.

—Es un anarquista escapat del Pontón.

—Y ella filla d'un sabater que viu del rap.

—Aguanta vins!

—Arreventa catres!

—Ea! basta de insultos. Ustedes, diu senyalant á un home y á una dona, se vienem con ellos, por testigos.

—Y ahont hem d'anar?

—Ellos al calabozo y ustedes á declarar.

—Al calabosso nosaltres? Infelís! Vagi á pendre *instruccion*, que 'm sembla que s'equivoca.

—Nosaltres á declarar? Senyor estripa lleys, jo crech que avuy s'ha llevat tart.

—Pues ustedes irán al calabozo, y de allí, con ó sin testigos, en juicio oral.

—Judicis orals aquesta hora! Ay, fillet, la seva cara sí que ho sembla un judici oral ¡y sense testimonis!

—Silencio y andando. Orden, señores, orden, ó de lo contrario van á dormir todos esta noche á la cárcel.

Una general riallada acull la intimació del municipal; al mateix temps qu'un terrós tot just vé á esclafárseli sobre 'l ros. Lo pobre guardia, esbarat, pega llambregada á son entora y al moment se convens de l'actitut poch tranquilisadora del numerós grupo que 'l rodeja; mideix las conseqüencias ab tota la rapidés que permet lo pensament, y sense més dilació ni esperant altra prova, s'esquitlla per entre aquell bosch de carn humana, sentint tot allunyantse encara xiulets, riallas y crits de:

—Vóltal!—Agafeu á la justicia!...

—Torpe he sido yo al meterme en la zambra; murmura l' escorregut *Quimenas*; mes al veures ja fora de perill, torna:

—Pero no, van á saber las que yo gasto... Aquí llevo sus nombres... Mas ¿quién dijera que esta no sea otra zumba? Mire usted que son nombres estafalarios! A fe de Dios que me he lucido. Toma! Y fent lo full del llibre en vuyt trossos, apreta 'l pas, malehint y jurant no embolicarse may més en consemblants cassos.

Mientras tant lo grupo de las barallas s' ha disolt ja, desfilant cada hu pel seu cantó ab la més fraternal armonía; fins la valent parella de marras caminan de costat, acompanyats dels que debían anar per testimonis y conversant amigablement.

—Lo que més m' ha encés á mí, diu lo jove, ha sigut alló de que volía portarnos al calaboso; ves á 'n ell qué l' importa!

—Oh! y á nosaltres fernos servir de testimonis. Pro parlant de tot, Jepet; continúa la testimoni, jo de tú, aniria á trovar lo rector y d' aquí á un mes casats; llavors ningú tindria dret de posarse en las vostras cosas.

—Lo qu' es per mí ray; pero aquesta no sé qué decideix.

—M' has fet enfadar molt, Jepet.

—Be perdónam, y, t' ho juro per tots los sants de la gloria, un altra vegada procuraré comprimirme.

Quinze dias després, los fidels que oiren missa en la parroquia, sentiren tirar trona avall los noms de Joseph Nadal y Sempronia Melich, ó siga los que ab tant poca sort escrivé y es-queixá luego lo pobre municipal.

JOAN RIBAS PUIGVERT.

Pensaments

No tots los que neixen venen á n'aquest mon, ni tampoch tots los que 's moren van á l' altre.

Hi ha qui ve á aquest mon, mort ja, y d' altres que al anarsen á l' altre, allavors comensan á viurer.

Sentencia y clemencia tan que lligan y tan pocas vegadas que van juntas. Qui sab si hi hagués *conciencia* si hi anirian més...

Un calavera: Qui?... Jo casarme?... Cá! Fins que las donas no tinguin tan gust com are y jo 'ls hi agradi, allavors no diré que no.

Deu, avans que fer á l' home més llarch de brassos, va preferir fer á la dona més prima de cintura.

LAMBERT ESCALER.

LO GRAN ART TEATRAL

Escena de *Dame aux camélias* en lo Teatro de Renaissance, de París

Marsella, Génova, Milán

DEU DIAS DE VIATJE

VIII

Passeig per Génova.—La historia d' un duch.—Armonias matrimoniales.—Fill dubtós.—Rebutxant una herencia.—Lo cementiri.—¿Es catòlich?—Riquesa artística.—Caràcter general dels monuments catòlics italians.

L'endemà de la meva arribada á Génova, varem sortir del Hotel Isota, al dematí, ab un company de viatge, al objecte de recorre la població.

Baixarem la via Génova fins á la plassa de Carlo Febie, y allí varem agafar un cotxe de punt perque 'ns conduhís á visitar lo cementiri.

Per lo camí lo cotxero 's va convertir en *cicerone*, y tombantse tot sovint desde 'l seu assiento, nos senyalava ab las xurriacas los edificis notables, y dihentnos lo seu nom al passar per davant d' una sumptuosa construcció, nos va explicar qu' era donació de la viuda d' un duch, y 'ns contá l' historia de la familia.

Allá molt temps enrera, un dia lo duch va sorprendre la seva esposa infidel en los brassos d' un criat. Lo que passá entre 'ls dos esposos se ignora; sols se sap, que lo criat fou despedit y encar que la duquesa continuá en lo palau, visqué per sempre més separada del seu marit.

Al cap de nou mesos, la duquesa, que may havia donat successió fins allavors al ilustre nom que portava, tingué un fill.

Diuhem qu' allavors hi va haber un altre escena violenta entre marit y muller. Lo noy cresqué y lo duch morí; mes quan la criatura fou arribada al us de rahó, rebutxá la inmensa fortuna legada per lo duch, afegant que no debia possehir-la qui sols era fill d' un criat.

Aquell jove se 'n aná á Paris y allí viu la vida de Bohemia.

Quan lo cotxero acabá de contarnos aquesta historia, molt sovint interrompuda per crits é interjeccions per arriar los caballs y avisar als transeunts y carruatjes que interceptavan lo pas, haviam arribat ja á la porta de la necrópolis.

Consisteix lo cementiri de Génova, situat á alguna distancia de la població, en un cuadrilátero rodeijat de pórtichs, y en un de quals costats s' hi aixeca al demunt una galería alta també porticada, en lo centre de la qual está la capella.

En lo espay ó camp central, s' hi enterran los pobres, sota 'ls pórtichs hi han los enterraments de luxo. Senyalan las sepulturas pobres, creus de fusta ó marbre clavadas en terra y las tombas ricas son sumptuosos retaules de marbre y bronze acostats á la paret del claustre.

En aqueixos monuments s' hi trova molt art; pero molta escasés de sentiment relligiós, substituït per una inmoderada vanitat dels supervi-

vents, que casi sempre fan reproduhir en los monuments funeraris, la seva efigie, al costat de la dels morts.

Lo cementiri está situat al peu d' un turó, de espatllas, y per la pendent de la montanya s' hi esten una prolongació moderna de la necrópolis, en la que avuy comensa á haverhi algun panteon per l' istil dels del nostre país.

Aquesta ausencia de sentiment relligiós qu' hi senyalat en lo cementiri de Génova, se nota en general en tots los edificis y establiments catòlics d' Italia, ahont s' hi veu art, frivolitat, lleugeresa, explotació del extranger, que per donar un pas dintre dels convents y catedrals, ha de pagar sempre; mes lo que no s' hi veu, es fervor ni fe relligiosa.

F. DALMASES Y GIL.

Servey de fora

RUBÍ. — En lo teatro Circo han comensat los ensaios del drama *Lo puntal de la casa* y del monólech *Lo mestre Jordi*.—J.

REUS. — Diumenge passat, per la nit, en la societat «Porvenir Reusense» s' hi doná una representació de la bonica comedia *A la lluna de Valencia*.—Ll.

BADALONA. — Diumenge, 6 del corrent, en lo teatro Zorrilla, se posá la popular sarsuela *Lo somni de la Innocencia*, distingintshi la señora Guillot y 'l senyor Sadurní.

Diumenge passat se doná una representació del celebrat «*Ki-ki-ri-ki*».—A.

SABADELL. — Pera demá diumenge s' ha disposat en lo teatro «Associació de Catòlics» una representació de la bonica sarsuela en tres actes, dels senyors Redós y Ferrer, *Del municipi al mar*. Diumenge passat s' hi representá lo drama *Las calsas de vellut*.

La companyia italiana Tomba continúa obtenint en aquesta població grans aplausos en sa campanya.—Ll.

TARRAGONA. — Está actuant ab molt aplausó en lo teatro Principal d' aquesta ciutat la companyia de sarsuela del senyor Las Santas.

Las obras de repertori son las més populars de sarsuela madrilenya, que son presentadas ab tota propietat. Próximament comensará la temporada en l'Ateneo.—M.

GRANOLLERS. — En lo teatro «Unió Lliberal» está anunciada pera próximament una funció á la memoria del inolvidable poeta en Frederich Soler.

GRACIA. — Ab un local y un teló de boca, pintat y decorat ab gust y art, lo primer per lo soci senyor Gelabert ab la cooperació de varios senyors socis, y el segon pel tramoyista del teatro D. Teodor López, y ab una companyia que ab conjunt forma un quadro recomenable, se pot dir que la societat «La Banya Graciense» ha lograt posarse al nivell de las millors de Gracia, degut á la constancia y bon acert de la molt digna Junta, que fá alguns anys porta lo govern de la casa, la qual mereix l' aprobació de tots sos consocis y nostre més entusiasta aplauso.

De la funció que 's donà lo diumenge en la esmentada societat, mereix parlarsen per lo be que compliren, tant lo director del quadro dramàtic, D. Amadeo Bernadó, com la simpática actriu senyora Ayamonte y el senyor Osorio.

Ab la pessa *L' amor es cego* acabá la funció, donant per torna uns quants balls de societat.

Lo Principal obrí sas portas ab una companyia dirigida per D. Joseph Nieto.

Com á fi de festa s' hi representá la comedia *Una casa de dispesas*.

Lo Montepío «Protectora Graciense» doná una funció en la que 'l senyor Arqués, junt ab la companyia que dirigeix, fou molt aplaudit.

Lo dissapte al «Foment Voluntari» hi hagué ball extraordinari.—M.

VICH.—Segueix actuant, y segons veus, actuará tota la temporada d' hivern en lo teatro del «Centro Industrial» la notable companyia Castillo. Totas las obras que fins ara han posat en escena han obtingut un desmenyo acabadíssim.—J. S.

MANLLEU.—Diumenge, dia 6 del corrent, en lo teatro de la societat «El Progreso» va tenir lloch una escullida funció á benefici dels quintos, socis de la mateixa; se posá en escena un drama castellá en el que s' hi varen distingir la senyora Alegret y los senyors Subirats, Sellés, Caballería, Mas, Codina y Pous.

Com á fi de festa posaren la comedia original del malograt autor Frederich Soler (Pitarra), *Palots y ganxos*.

Sobresurtiren la senyora citada, los senyors Barraca (pare), Comas y Barraca (fill). La concurrència numerosíssima.—J. S.

SAN MARTÍ DE PROVENSALES.—Diumenge passat á la tarde, en l' «Ateneo Provensalense» se posá en escena lo celebrat drama en tres actes *La flor de la montanya*, que obtingué un desmenyo acertadíssim, especialment per lo que 's refereix á la senyoreta Oliya y senyors Rosanes, Blasi, Solá, Gay, Mans y Verdguer.

En lo «Cassino Recreatiu», en la funció de la nit, va representarse la pessa *Cura de moro*, que sigué ben interpretada.

Dissapte, en lo cassino «La Nueva Lealtad» se doná una important funció, en la que se representá la pessa *Lo ret de la Sila* y la sarsuela *Lo somni de la Ignocencia*, que obtingueren bon desmenyo, especialment per lo que 's refereix á la senyora Faura y senyors Flor de Lis y Benet.—M.

A tu

Tant penso ab tu nit y dia,
que ja 'm comenso á enmagri;
y molts diuhen que l' escriure
ja m' ha fet perdre 'l llegí.

He jurat sempre estimarte
per tota l' eternitat;
y deixaria de ferho,
quan lo etern, no fos vritat.

Quan jo 'm mori, de ma tomba
vina á recullir las flors;
y al aspirar sos perfums,
sentirás 'ls meus petons.

DOLORS RIERA BATLLE.

Novas

Ab lo número d' avuy se reparteix de folletí las planas 17 á 32 de la celebrada obra en quatre actes *La Herencia del oncle Pau*, quina publicació ha sigut rebuda ab entusiasme pe 'l públich amant de nostre teatro.

Aquesta obra, á pesar de la molta extensió en los quatre actes que té, seguint la costum que tenim establerta de donar abundancia de lletra y no sobras de paper blanch, quedarà llesta ab los tres números vinents.

Son ja importants los treballs remesos per nostres colaboradores, responnent á la crida feta pera lo próxima celebració del segon centenari de LO TEATRO REGIONAL.

Queda temps pera l' envió, fins á la surtida del número 196.

La distingida societat «Roger de Lluria» ficá pera diumenge passat, la inauguració de la present temporada teatral, en la que sembla se donará especial y justa preferència á las obras catalanas. Las anunciadas pera dita funció, foren *L' amor es cego* de C. Gumá y *Malà nit!* de Pous.

S' han posat en estudi *Lo Contramestre* y *Home á l' aygua*.

En la societat coral de las Corts, «La Barretinense» s' han posat en estudi lo celebrat drama de Soler *Lo monjo negre* y una nova sarsuela de costums catalanas, en dos quadros, original de D. Pere Franquet, quin estreno tindrà lloch próximament.

S' está organisant una nova societat recreativa, que portará per nom *La Regional*. En ella, segons nos comunican, sols s' hi donarán representacions de obras catalanas, y son repertori estarà format per las que componen la Biblioteca d' aquest periódich.

La parodia *Dolores... de cabeza*, estrenada últimament al Eldorado, no te més particularitat que la de reunir unas quantas xavacanadas y demostrar una vegada més, que el senyor Granés dona distint interpretació á lo que nosaltres entenem per parodias de obras escénicas. *Miserere*, *Carmela*, *Guasin*, etc., del mateix autor, no son sino escarni de las obras que 's pretén parodiar, lo qual la major part de vegadas tolera lo públich per la socorreguda quarteta final.

L' ingeni de la parodia, consisteix, á nostre modo de veure, no en lo prurit de rebuscar defectes al original, y sí en sapiguer ajustar aquest á esfera ó lloch d' acció ben distint, estrafent degudament los personatjes, y per no exposar aquí tot un tractat d' aquest género, li recomaném, estudihi nostras *Esquella de la torratxa*, *La tornada d' en Titó*, *Xiu-xiu*, *Cercol de bota*, *Qui li ha fet?* y altres per l' istil, modelos d' aquest género.

Ja refet del tot de sa última malaltia lo primer actor D. Teodor Bonaplata, ha comensat son treball artístich en lo teatro Romea desde dilluns passat.

Divendres de la setmana passada, com diguerem, tingué lloch la lectura per D. Francesch Nogué, de sa memoria *Capsanes y sos encontorns*.

Es un treball molt complet en que s' hi nota un es-

perit de observació gran, donchs es rich en curiositats. Fa menció de sas costums, vocables y expressions características, cançons populars, antigüetats, etc., estudiant detingudament las montanyas y serras més pròximas.

Estigueren exposadas varias fotografias, las que 'n feu donació al Centre, aixís com també de algunas antigüetats.

Lo novell conferenciant obtingué unánim aplauso per son ben acabat treball.

El pròxim diumenge, dia 20, tindrà lloch en la societat «Tranquil-Club», Tallers, 45, 2^{on}, la representació de la bonica sarsueleta *Lo somni de la Ignocencia*. Com la societat, per lo que 'l seu títol ja indica, está composta d' una colla de tranquils, tenim la seguretat de que s' hi passarà un bon ratet.

S' ha publicat ja 'l primer número de *Lo Regionalista*, que com diguerem, ve á fomentar la simpática idea qu' enclou son títol. Ja sab que aquí hi te un germá.

Ha sigut nombrat un dels directors de escena en la important societat «Centro Cómico», nostre apreciable amich D. Vicens Casas.

Hem rebut lo primer número de *El Olimpo*, periódich que 's publica á càrrech de la societat «Frederich Solers».

En aquesta societat diumenge passat se donaren ab molt ajust representació de las pessas *Cura de moro*, *L' amor es cego* y *¡Mala nit!*

Es comentat ab elogi lo variat treball de la companyia catalana de Romea, desde 'l dia de la seva inauguració en la present temporada. Va reproduhintse ab molt acert tot lo més notable del repertori, no descuidant la serie d' estrenos anunciats. Pròximament se verificará lo del idili del senyor Soler de las Casas, titulat *La Nau*.

Igualment está anunciat lo drama *Lo Tunnel*, original del senyor Godo, quin autor demostra tenir ben poca confiança en l' éxit, ja que desde 'l periódich de la seva digna direcció, notifica que importants setmanaris que á Barcelona se publican, han de judicarla malament. Desitjem que no tinga d' ésser aixís.

La Labrador, melodrama estrenat divendres de la passada setmana en lo teatro Novetats, ha obtingut molt bon éxit. Es aquesta obra un arreglo fet del francès al castellá per lo conegut autor, senyor Granés, y reuneix tots los alicients que reclama lo género.

Las representacions donadas han sigut molt aplaudidas, elogiantse especialment la direcció escénica del senyor Tutau.

Ha sigut extraordinaria entre los amants al teatro, en nostra ciutat, la espectació produhida per las representacions que va á donar Sarah Bernhardt en lo teatro Principal.

Ab tot y l' elevat preu del abono, aquest ha sigut numerós.

Darém compte á nostres lectors del éxit que segurament obtindrà la notable trágica.

La primera funció de la present temporada, donada en lo teatro Lirich per lo «Centro Cómico», se verificá

diumenge passat, vejense concorreguda ab lluhiment com de costum en anys anteriors.

L' obra escullida, *Lo sublime en lo vulgar*, tingué un bon desempenyo, en lo qu' hi prengué part l' aplaudit actor senyor Labastida.

Al teatro Granvía la concurrencia cada día més numerosa, ha vist ab gust la represa de la célebre sarsuela *La Mascota*.

L' estreno de la en dos actos que du per títol *Autor y Martir*, sigué rebut ab mostas de desagrado.

La ópera *La Dolores*, es interminable mina pera lo teatro Tívoli. Las representacions continúan ab una assiduhitat y un éxit sens igual en obras d' aquest género.

Dimecres se inaugurarà la temporada en l' Eden Concert, presentant un quadro d' artistas cómichs cantants de gran atracció. Sobressurt especialment Mlle. Kerville per sa notable dicció. Totas las funcions acaban ab la representació d' una pantomima á càrrech de la celebrada companyia Adams.

S' ha vist ab gust que 'n lo teatro Romea s' anunihin obras del genial autor Guimerá.

Mar y cel serà segurament nou motiu de ovacions pera l' autor y 'ls primers actors Bonaplata y Borrás.

Per aquesta nit está anunciada en la «Societat Lara» una important funció humorística.

Componen lo programa las obretas *A pel y á repel*, *Cada ovella en sa parella*, *Tan gran y va á la font* y *Las Carolinas*, estrenantse ademés un monólech titulat *Hora aciaga*.

Nos comunica nostre corresponsal de París, individuo que se la passa molt be y que per consegüent te poch mala de cap, que per aquellas voreras del Sena s' ha descubert la dona salvatge, que, según suposa ell, deu ésser la famella del célebre *Rhama S'ama*, que s' ensenyá aquí á Barcelona. Per aquest motiu desitja que nostres lectors sian los primers en apreciar lo curiós exemplar, á quin objecte ha encarregat una fotografia, que 'ns enviará aviat.

Veurém que tal será.

Diumenge passat, en la societat «Niu Guerrer», tingué lloch la inauguració de la temporada teatral, posantse en escena l' important drama *Clarís*, que obtingué bon desempenyo.

Dimars se despedí en lo teatro Principal la Capella Nacional Rusa, essent objecte d' entusiasta ovació, en mostra del carinyo qu' entre nostre públich ha sapigut guanyarse ab sas importants campanyas que los amants á la bona música desitjan que sovinteixin.

La Junta de la «Associació dels coros de Clavé», d' acort ab lo director artístich, don Joan Goula (pare), ha resolt que la expedició del any vinent se verifiqui á Madrid. Pera 'ls concerts que s' hi haurán de donar, s' han senyalat las composicions, á veus solas, «Las flors de Maig», «Los pescadors», «De bon matí» y «¡Al mar!», d' en Clavé; y l' «¡Arre moreu!», d' en Ventura; y ab acompanyament, lo «¡Gloria á Espanya!», «Las

Galas del Cinca», «Los nets dels Almogavars», «La gra-
titut» y «La maquinista», d' en Clavé, y 'l «Gloria al
arte!» y «Lo cantor del poble», d' en Goula.

Aquesta nit, en lo Circo Ecuestre, tindrà lloch la
inauguració de la nova temporada de sarsuela, que
promet esser fructuosa de debó.

Lo quadro de companyia es nutrit, figuranhi repu-
tats artistes; las obras en cartera pera son estreno son
numerosas, y la economia de preus extraordinaria,
haventse ficsat le d' entrada á ral.

Cul de sach

En l' administració d' un teatro.
Han trucat al teléfono.

- Qué se li ofería?
- Si debuta la tiple que anuncian, reservim una lo-
calitat pera la funció d' aquest vespre.
- Está bé. De quina fila la vol?
- De ben endevant, com més, millor.
- Fila segona...
- Vegi si pot serho més.
- Donchs una d' orquesta.
- Ja li he dit que per molt endevant, no 'm queixaré.
- Ja veu que més endevant que d' orquesta... ¡passat
que vulgui colocalse á la casilla del apuntador!
- M' hi conformo; encara que més m' hauria estimat
al quarto de la tiple.

X.

Enigmas

Xarada

¡Quina *tot* per nostra causa!
¡Cóm farà 'ls fills despertar!
Valent himne á Catalunya
com símbol de llibertat
escoltarém entussiasas
lo nostre penó enjoyant.
¡Prima-dos! Vinga canturia,
himne que arreu catalans
homenatje á regió bella
desitjantlo *dos* donant.
Tersa passió á la mareta
Catalunya, augmentará
quan *hu* l' espay cant patriótic
Nació recordi de avans.
¡Vinga eix himne á Catalunya
per la causa dar *total*!
¡Vinga la valent canturia
recordant Nació de avans!

SISQUET DEL FULL.

Geroglífich

L O O O
Cariñena
U U U
NO NO
ON
Pitarra Clavé

JOSEPH SUBIRANA.

Problema

Disposar en cada casilla d' aquest quadro un dels
números de 1 á 9 sense repetirne cap y de manera que
sumats y en tots sentits dongui per resultat 15.

LLUIS RIVIERE.

Las soluciones en lo próximo número

* *

Soluciones dels insertats en lo número 192

XARADA.—Ca-ta-la-nis-me.

Correspondencia

Joseph G. Galcerán: s' ha dit repetidàs vegadas.—
Joan Puig Rovira: anirá l' últim.— Un lector: gracias
per las sevas indicacions, que tindré present.—Au-
gust Ribella: encare que no ho hagués assegurat ja 's
veu que no 'n sab gaire... ni gens, tampoch.—Andreu
Batlle: lo pensament es bonich; hi ha alguna incorrec-
ció de forma; vagi fent.— F. Quintana: es bastant des-
igual.— Joaquím Bernis y Pruna: la versificació es
defectuosa.—Gonella poétich: es poqueta cosa.— Rafel
F. Solá: no van malament, si son originals; envihi més
y veurém.—Mariano Toda Canabo: llástima no n' haigi
fet un quadret com permet l' assumpto; tal com está
ara, resulta la exposició d' una opinió.—Rius: aixís que
tinguém ocasió l' espurgarém y anirá.—Agustí Briva-
lla: no podém formarne opinió.— Gumersindo Llobet:
la versificació es péssima, tráctiho en prosa.— Joseph
Subirana, anirán.—V. Còts Samon: casi anirán totas.—
No vull dir qui soch: sols en raras excepcions publi-
quém composicions ab dedicatoria.—C. de Bellesguart:
no acaba d' agradarnos, veurém en altre.— V. Blay:
la conversa. Donchs ja veu quin criteri, lo calificatiu es
donat per lo mateix célebre autor.— Joan Navarro:
en cartera pera publicarho.—B. Montagut y Font: se
nota molta desigualtat en sas composicions; sacrifi-
quiho tot per la originalitat.— Giral: no pot anar.—
Angel Catalá: falta molta práctica.— Joseph Gerundi:
es un pensament que ab tan gastarho s' ha anat tornant
rumátich.—Enrich Riera: gracias de tot; ja ho record-
dém.— Jaume Tarés: no pot asseguraráseli.— Teixidó:
home no s' entristeixi per tan poca cosa.

Lo demés no va.

REGALO

Als que 'n lo present mes se suscrigan á
n' aquest periódich, se 'ls obsequiará ab un
exemplar del poema *La Terraire*, original de
F. Bonet Carrasco, premiat en lo Concurs de
Poemas.

AVIS.—Se recomana als que recullin l' obra
que 's reparteix en lo folletí y tinguin inten-
ció de ferla enquadernar en aquesta Adminis-
tració, procurin no tallar los folletins, tota ve-
gada qu' es facilita millor dit trevall d' enqua-
dernació.

Los que tinguin alguna de las anteriors obras
pera enquadernar, poden passar quan tinguin
per convenient á verificar lo cambi. Condicions
las de costum.

Tipografía LA ACADÉMICA, Ronda de la Universitat, 6; Teléfono 861